

[Adam Møller.]

universiteter kommer fra Sydjylland, Vestjylland, Sønderjylland og Nørrejylland, og den ungdom, der vil søge universitetsuddannelse, må rejse i hundredvis af kilometer bort fra deres hjem og fra den egn, hvor de har gennemført deres forberedende uddannelse. Det betyder, at de unge rykkes unødigt langt væk fra deres miljø, også til skade for den egn, hvor de ville udgøre en værdifuld islet blandt anden ungdom. Det skaber trafikproblemer, boligproblemer og økonomiske problemer i langt større målestok, end det ville være tilfældet, hvis der var en mere naturlig geografisk balance i universiteternes placering.

Jeg ved meget vel, hvor svært det undertiden kan være at forklare københavnere disse ting. Man er vant til, at folkeskolen, gymnasiet og senere universitetet ligger lige i nærheden. Men jeg ved også, at for dem, der selv har prøvet at søge højere uddannelse fra provinsen eller at sende børn til universitetsuddannelse ude fra Danmarks vestlige egne, er det problemer, som ikke kan overses.

Jeg vil derfor advare folkettinget mod at give loven en sådan udformning, at den efterlader det indtryk, at det jyske universitetsbehov kun betragtes som et andenklasses problem, hvis løsning kan udskydes til en uvis fremtid. Jeg tilråder, at beslutningen også om det sydjyske centers placering træffes ved denne lov. Hensynet til placering af veje og i det hele hensynet til en effektiv og harmonisk by- og egnsplanlægning gør det rimeligt, at afgørelsen træffes, så snart det fornødne saglige grundlag for en stillingtagen foreligger, og dette grundlag foreligger nu. Kun gennem en sådan rettidig beslutning kan man sikre sig en rolig og forsvarlig planlægning og den nødvendige koordination mellem alle de parter, der skal samarbejde om sagen. Som ministeren fremhævede ved lovforslagets fremsættelse, er opbygningen af et uddannelsescenter et langsigtet foretagende, og kun ved i god tid at træffe beslutning om centrets placering kan urimelige fejlinvesteringer undgås.

Jeg skal til slut henstille, at de synspunkter, jeg her har fremført, indgår i det kommende udvalgsarbejde, og at de tillige overvejes velvilligt af den højtærede minister,

der jo før har vist, at han ikke savner mod og handlekraft.

Burgdorf: Jeg skal ikke her i dag på nogen måde gå ind i den generelle debat om placeringen af de universitetscentre, som er påtænkt. Men når der imod forventning er kommet en debat i gang om placeringen af det sydjyske universitet, skal jeg ikke afholde mig fra her at gøre et par enkelte bemærkninger og fremkomme med et par af de argumenter, som til overflod kan drages frem for placeringen af et universitet i Haderslev.

Sønderjylland har altid haft en strategisk vigtig placering. Det har gennem århundreder skiftevis været brugt som bolværk og bro til Europa. Sønderjylland er den eneste bro, som går over land, derfor må denne bro styrkes mest muligt i fremtiden. Efter min opfattelse foretages denne styrkelse bedst og rigtigst ved placering af et kommende universitet i Haderslev. Vi ved, at Tyskland inden længe placerer en teknisk læreanstalt i Flensborg, og en vekselvirkning de to centre imellem på baggrund af det udbyggede og gode samarbejde tværs over grænsen vil komme i stand ved, at man bygger et universitet i Haderslev. Vi ved, at hele den sønderjyske befolkning står bag ønsket om en placering her, og vi ved også, at mange, mange ud over vort land ønsker det samme, og vi håber, at tinget til sin tid kommer til samme slutning.

Gorrsen: Selv om jeg stort set er enig i de synspunkter, mit partis ordfører, hr. K. B. Andersen, og hr. Orla Møller har fremført, vil jeg gerne have lov til at knytte nogle enkelte bemærkninger til denne lov, som vil få stor og vidtrækkende betydning for udviklingen af vort samfund.

Når undervisningsministeren i sin skriftlige fremsættelse af nærværende lovforslag har anført, at der for det sydjyske universitets placering efter regeringens opfattelse foreligger to muligheder, nemlig Esbjerg og Haderslev, kan jeg bortset fra prioriteringen erklære mig nogenlunde tilfreds med dette, idet der herved er givet udtryk for en ændring i forhold til den redegørelse, planlægningsrådets daværende formand, nu kulturminister K. Helveg Petersen, frem-